

**KOMORNÍ
FILHARMONIE
PARDUBICE**

**KONCERTNÍ
PROGRAM
2025/2026**

57.

Hlavní partner

Spolupořadatel

TI NEJLEPŠÍ Z HAMU

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Coriolan, předehra op. 62 (8')

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY

Koncert pro housle a orchestr e moll op. 64 (28')

1. *Allegro molto appassionato*
2. *Andante*
3. *Allegretto non troppo – Allegro molto vivace*

———— přestávka ————

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Koncert pro klavír a orchestr
č. 4 G dur op. 58 (36')

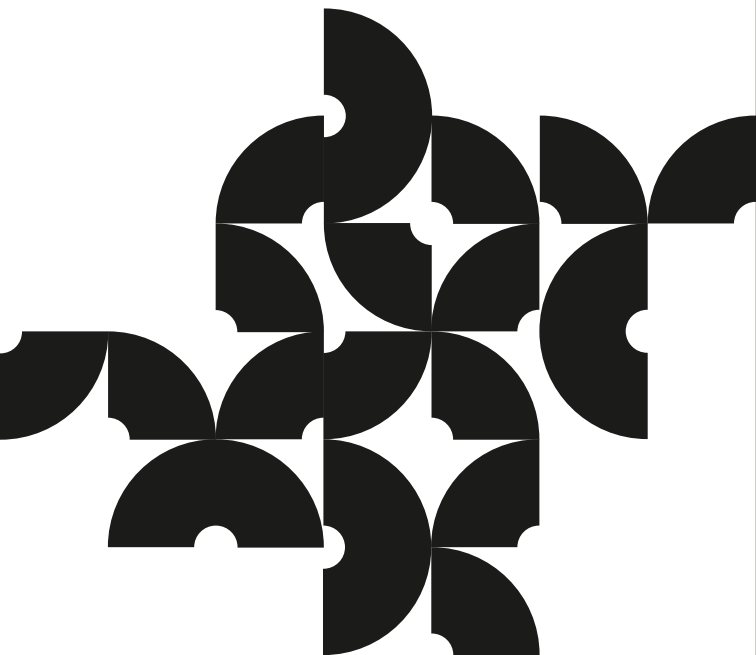
1. *Allegro moderato*
2. *Andante con moto*
3. *Rondo vivace*

————

KATEŘINA VÍTEČKOVÁ HOUSLE
PAVOL PRAŽENICA KLAVÍR
KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE
DIRIGENT **IGOR KARPILOVSKIJ**

Čtvrtek 9. 4. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Zatímco génius Ludwiga van Beethovena překonal hranice vídeňského klasicismu, bývá Felix Mendelssohn-Bartholdy, záračné dítě období raného romantismu, považován za autora spíše konzervativního. Mezi jejich skladbami, jež zazní na dnešním koncertě, tak nacházíme několik zajímavých pojitek souvisejících se stylem a formálním ustrojením. Například Mendelssohn zvolil totéž obsazení symfonického orchestru jako Beethoven: dřevěné dechové nástroje, lesní rohy a trubky po dvojicích, k tomu tympány a samozřejmě nástroje smyčcové. Ve všech skladbách také našli tvůrci rafinované řešení sonátové formy, jež se navíc účinně vyrovnává se specifiky instrumentálního koncertu.

Obě Beethovenova díla – ouvertura **Coriolan a Koncert pro klavír č. 4 G dur** – pocházejí z jeho středního období. Neveřejné premiéry se dočkala v březnu 1807, ve vídeňském sídle českého šlechtice Josefa Františka Maxmiliána z Lobkovic. Druhá uvedená skladba poté zazněla v prosinci následujícího roku společně s „Pastorální“ a „Osudovou“ symfonií, dvěma větami ze Mše C dur a *Fantazii pro sbor, klavír a orchestr* na slavném čtyřhodinovém benefičním koncertě v Divadle na Vídeňce. Klavírních partů se ujal sám autor. Mendelssohn díla vídeňského velikána znal a uváděl je na koncertech. Byl to také případ Beethovenova *Koncertu pro housle D dur*, který Mendelssohn poprvé veřejně dirigoval roku 1844, rok před premiérou vlastního **Koncertu pro housle e moll**.

Při psaní ouvertury Coriolan se Beethoven inspiroval stejnojmennou tragédií rakouského dramatika Heinricha Josepha von Collina, pojednávající o generálovi starověkého Říma. Na začátku skladby stojí stručná amelodická introdukcce, jež charakteristickými harmoniemi jasně vymezuje hlavní tóninu c moll a předznamenává dramatické dění. Tato hudba se vrací na dalších místech sonátové formy, čímž dále nabývá na významu. Následující expozice vychází ze dvou kontrastních témat. Bojovnou oblast hlavního tématu charakterizují tečkovaný rytmus a stoupající sekvencovitě fráze v osminových notách, které jsou přerušovány akcentovanými akordy *tutti* orchestru. V oblasti vedlejšího tématu, umístěném tradičně do paralelní tóniny Es dur, si smyčcové a dechové nástroje předávají konejšivou čtyřtaktovou melodii v různých transpozicích. Závěrečnou oblast expozice, která svým evolučním založením vlastně zároveň

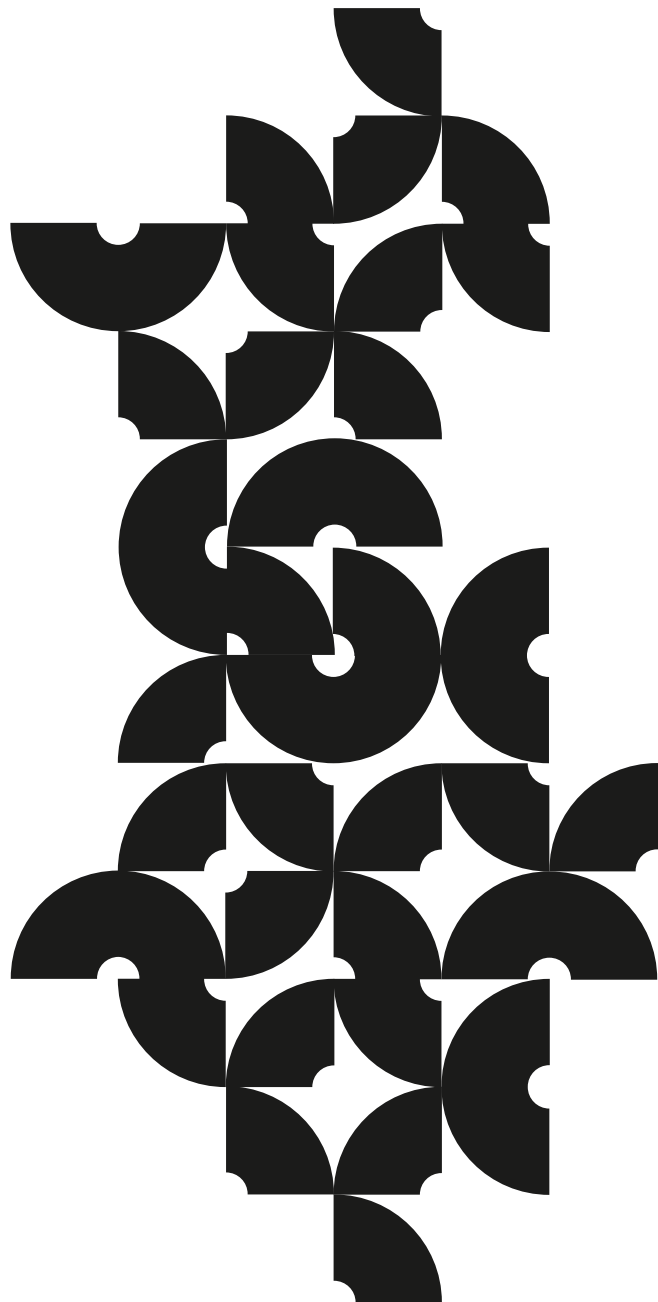
představuje sonátové provedení, pohání motorické rozklady v nižších smyčcích a tvrdošijný tečkovaný rytmus, odkazující na hlavní téma. Reprízu ohlašuje návrat introdukcce, která se přirozeně mísí s hlavním tématem. Jako by chtěl zabránit katastrofě, Beethoven náhle přerušuje hudební tok a podruhé nasazuje vedlejší téma v tónině C dur. Pokus se však ukazuje marným, mollová tónina opět převládne. Po dalším vstupu introdukcce zaznívají v definitivní codě útržkovité reminiscence hlavního tématu a hybnost i dynamika postupně klesají, až se hudební tok zastaví v nicotě posledního tónu.

Hlavní téma první věty *Koncertu pro housle e moll* Felixe Mendelssohna-Bartholdyho patří mezi nejznámější melodie tohoto skladatele. Repetované tóny na začátku představují zásadní prvek celého díla: slyšíme je také ve vedlejších tématech a také v melodiích dalších vět. Motivickou jednotu posiluje skladatel i tím, že předepisuje nástup jednotlivých vět *attacca*. Zajímavé se Mendelssohn vypořádává též se sonátovou formou v první větě, sólistu totiž do dění zapojuje od samotného počátku. Provedení nastupuje v paralelní tónině G dur – stejně jako předtím vedlejší téma –, avšak zpracovává téměř výhradně myšlenky oblasti tématu hlavního. Odchytku od obvyklého půdorysu představuje umístění kadence hned na konci provedení, nikoliv až v repríze. Následující tonálně sjednocená reexpoziční tak nastupuje do virtuózních rozkladů a přináší druhé provedení, které graduje až do vzrušeného *presta*. Osamocení tón fagotu připravuje nástup druhé věty, velké třídílné formy s reprízou. Sólové housle zde přednášejí dlouhé kantilény nad doprovodem smyčcových a dechových nástrojů, které se většinou střídají, pouze na tektonicky významných místech zní dohromady. Po krátkém zadumaném spojovacím oddílu zazní nástrojově i skladatelsky brilantní velké sonátové rondo v tónině E dur. Mendelssohn odvádí hudbu až do chromaticky terciově příbuzné G dur a kontrapunkticky kombinuje témata různých oddílů. Drama zde však nehledejme, neb koncert končí za všeobecného veselí.

Podobně jako v jiných dílech Beethovenova středního období, i v *Koncertu pro klavír č. 4 G dur* nacházíme množství svérázných prvků. Kupříkladu hned první fráze zaznívá nevytkle v klavíru, načež orchestr odpovídá ve vzdálené tónině H dur. Dále se odehrává vcelku klasická dvojí expozice, kde se však rovněž

uplatňuje chromatická terciová příbuznost – klavír uvádí jednu myšlenku v B dur. Funkci druhého provedení plní sólová kadence, jež ústí do cody upevňující hlavní tóninu. Svěžímu, jiskrnému zvuku úvodní a nakonec i závěrečné věty napomáhají konverzační až polyfonní orchestrální faktura, stupnicovité nebo rozkladové pasáže klavíru a rozmanité ozdoby. Neopomeňme „špatné tóny“, volně nastupující průtahy, které se vzápětí rozvádějí, ani specifické sazby, kdy ruce hrají daleko od sebe nebo kdy se sólový part pohybuje nad celým orchestrem, třeba ve tříčárkované oktávě. Poměrně krátkou volnou větu v paralelní e moll koncipoval Beethoven antiteticky, sólistovy zpěvné výstupy se střídají s přísným unisonem orchestru v tečkovaném rytmu. Jásavá finální věta začíná překvapivě v subdominantní tónině, avšak vždy náležitě moduluje do tóniny hlavní. Opět se jedná o velké sonátové rondo: po rytmickém, energickém úvodním dílu tudíž slyšíme zasněné téma zasazené do dominantní tóniny, v provedení hudba moduluje daleko do Es dur či b moll, a repríza podstupuje tonální sjednocení. Podobně jako u Mendelssohna neočekávejme přílišné komplikace – po krátké sólové kadenci poskočí tempo do *presta*, a koncert tak neomylně pospíchá k bujarému závěru.

Marek Nováček
3. ročník, obor hudební teorie

KATEŘINA VÍTEČKOVÁ

Kateřina Vítečková je houslistkou studující poslední ročník magisterského studia na Akademii múzických umění v Praze. Pochází z Opavy, kde od šesti let navštěvovala ZUŠ Václava Kálíka. Zde absolvovala ve třídě MgA. Marcely Foltisové.

Poté nastoupila na Pražskou konzervatoř do třídy MgA. Dany Vlachové. Během studia se úspěšně zúčastnila několika soutěží – například v roce 2012 získala 1. cenu a titul laureáta soutěže Pro Bohemia Ostrava. V roce 2018 si z Mezinárodní hudební soutěže Talents for Europe odnesla 3. cenu a zvláštní ocenění za provedení skladby 20. století.

Po absolutoriu na konzervatoři úspěšně složila přijímací zkoušky na HAMU. První rok strávila ve třídě MgA. Pavla Hůly, který bohužel téhož roku zemřel. V současnosti studuje ve třídě prof. Leoše Čepického a Mgr. Jiřího Panochy, kteří ji posouvají nejen po technické, ale i hudební stránce.

V letech 2021–2024 působila ve skupině prvních houslí Plzeňské filharmonie. Současně získávala další orchestrální zkušenosti v PKF – Prague Philharmonia i v dalších orchestrech.

V letech 2023–2025 byla členkou Orchesterální akademie České filharmonie. Tuto zkušenost považuje za jeden z nejvýznamnějších milníků svého hudebního vývoje, protože mohla hrát po boku vynikajících muzikantů a učit se od nich. S Českou filharmonií procestovala část Evropy i Ameriky a díky tomu absolvovala krátkodobou stáž na Royal Academy of Music v Londýně.

V roce 2024 spolu s dalšími členy Orchesterální akademie založili smyčcové kvarteto, se kterým v prosinci téhož roku debutovali na koncertě v New Yorku. Od té doby pravidelně zkoušejí a koncertují. Zúčastnili se několika mistrovských kurzů a v létě 2025 měli příležitost setkat se s laureáty Academy Kroměříž u MgA. Pavla Nikla.

PAVOL PRAŽENICA

Pavol Praženica se věnuje hře na klavír od pěti let. V letech 2017–2021 studoval na Gymnáziu a hudební škole hl. m. Prahy pod vedením doc. Libuše Tiché, zároveň se zde věnoval sólovému zpěvu jako vedlejším oborům ve třídě Jaroslava Mrázka. V současnosti studuje sólový klavír na Akademii múzických umění v Praze ve třídě doc. Ivo Kahánka. Kromě toho od roku 2009 pravidelně konzultuje u prof. Aleny Vlasákové a prof. Ivana Gajana.

Pavol získal spoustu ocenění na významných klavírních soutěžích, titul laureáta získal například v Německu, Francii, Itálii nebo Rakousku. Mezi jeho výrazné úspěchy patří mimo jiné 3. cena na prestižní mezinárodní soutěži mladých klavíristů v Nizozemském Enschede z roku 2018 nebo absolutní vítězství na soutěži konzervatoří 2019. V roce 2023 vyhrál 1. cenu a speciální cenu za interpretaci Bedřicha Smetany na mezinárodní Smetanovské klavírní soutěži Plzeň, 1. cenu na soutěži Elevato v portugalském Portu a 1. cenu spolu se 3 speciálními cenami na soutěži Nadace Bohuslava Martinů. Absolvoval rovněž nespočet interpretačních kurzů pod vedením renomovaných interpretů, jako Daniil Trifonov, Shai Wosner, Michel Beroff, Epifanio Comis, Denis Kozuchin, Martin Kasík a další.

Jako sólista spolupracoval s vícero orchestry, například se Státním komorním orchestrem Žilina, Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK, Janáčkovou filharmonií Ostrava, orchestrem Národního divadla v Praze nebo PKF Prague Philharmonia. Účinkoval na mnoha koncertech u nás i v zahraničí, mimo jiné v Německu, Izraeli, Turecku, Nizozemí, Rakousku, Dánsku, Kanadě a na Slovensku.

Jeho velkou vášní je komorní hudba, hrál s mnohými interprety i pěvci, například Josef Špaček, Vilém Vlček, Matteo Hager a další. Je členem klavírního tria Vyšehrad a tria Ernesta Blocha. Jako oficiální doprovod hrál na interpretační soutěži Pražského jara, spolupracoval i s Kühnovým dětským sborem. Dále působil jako lektor klavírní spolupráce na Ševčíkové akademii v Horažďovicích pod vedením Tomáše Janíka nebo pěveckých kurzech Franze Hawlaty v rodném domě Gustava Mahlera v Kališti. Společně s Terézií Hledíkovou založil projekt Hudba mezi obrazy.

IGOR KARPILOVSKIJ

Igor Karpilovskij studoval v letech 2018–2021 na Konzervatoři Brno v dirigentské třídě Stanislava Kummera. Od roku 2021 pokračuje ve studiu dirigování na pražské HAMU pod vedením Norberta Baxy, Tomáše Braunera, Lukáše Vasilka a dalších. Jeden semestr strávil na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni ve třídě sborového dirigování významného rakouského sbormistra Aloise Gläßnera.

V roce 2024 získal první cenu v kategorii studentů dirigování na Dirigentské soutěži Radomila Elišky pořádané Karlovarským symfonickým orchestrem, se kterým pak navázal spolupráci při letních kolonádních koncertech.

Jako dirigent spolupracoval již s celou řadou profesionálních hudebních těles, kromě Karlovarského symfonického orchestru také s Filharmonií Hradec Králové, Severočeskou filharmonií Teplice, Moravskou filharmonií Olomouc, Komorní filharmonií Pardubice, Hudbou Hradní stráže a Policie České republiky, operním souborem Divadla F. X. Šaldy v Liberci či s komorním sborem Martinů Voices.

V Igorově praxi mají klíčové místo právě pěvecké sbory. Během studií v Brně spolupracoval s tělesy Primavera, Choirchestra a Gaudeamus. Od roku 2022 je pak sbormistrem v pražském komorním sboru Punkt zaměřujícím se na soudobou hudbu a zároveň je jedním ze sbormistrů celorepublikového sboru Bohemiachor. V letech 2022–2025 působil jako zpěvák a sbormistr v Českém sbormistrovském sboru a od roku 2025 působí jako jeden ze sbormistrů Kühnova smíšeného sboru.

Jako lektor je zván do sborových ateliérů a na workshopy po celé republice.

Ti nejlepší z HAMU, 2024

HAMU

Hudební a taneční fakulta Akademie múzických umění v Praze (HAMU) byla založena v roce 1945 jako jedna ze tří součástí akademie. Navázala tím na mistrovskou školu Pražské konzervatoře (druhého nejstaršího učiliště tohoto typu v Evropě). Sídlo instituce se nachází v historickém centru Prahy v prostorách malostranského Lichtenštejnského a Hartigovského paláce.

Škola poskytuje špičkové vzdělání v programech hudebního a tanečního umění ve všech třech stupních studia (bakalářském, magisterském a doktorském) v českém a anglickém jazyce.

V programu Hudební umění se vyučuje skladba, dirigování, zpěv a operní režie, hra na klávesové, dechové, strunné a bicí nástroje, komorní hudba, jazzová interpretace, hudební teorie, zvuková tvorba, hudební režie a hudební produkce. Studenti většiny oborů mohou získat v rámci studia pedagogickou aprobaci. V programu taneční umění lze pak studovat choreografii, taneční vědu, pedagogiku tance a nonverbální divadlo.

Absolventi fakulty úspěšně vystupují jako sólisté na předních českých i světových pódiích, uplatnění nacházejí v orchestrech, divadlech, vzdělávacích institucích, v nezávislé profesionální sféře i ve státní správě. Mezi významné absolventy HAMU patří např. Jiří Bělohávek, Jana Boušková, Jakub Hruša, Ivo Kahánek, Martin Kasík, Ivan Klánský, Tomáš Netopil, Adam Plachetka, Pavel Sporcl, Ivan Zenatý a mnoho dalších. HAMU spolupracuje s domácí profesionální uměleckou sférou, jejími partnery jsou jak přední orchestry (Česká filharmonie, PKF, FOK), festivaly (Pražské jaro, Dvořákova Praha, Smetanova Litomyšl), divadla (Národní divadlo, Divadlo J. K. Tyla v Plzni, NoD, Divadlo Ponec), tak i média (Česká televize, Český rozhlas).

Fakulta kooperuje s více než 100 školami v rámci programu Erasmus+, své studenty vysílá na zahraniční pobyt do desítek zemí světa i mimo EU (Izrael, USA, Taiwan, Japonsko). Je členem Evropské asociace vysokých hudebních škol (AEC), se kterou spolupracuje i při evaluaci a inovaci studijních oborů. Spolupracuje také s profesní sférou v zahraničí (Die Etage).

Věřejné prezentace tvůrčí činnosti studentů umožňují vlastní prostory – Sál Martinů a Galerie HAMU, pro scénická vystoupení a jazzové koncerty slouží Divadlo Inspirace. HAMU je pořadatelem a spolupořadatelem mnoha studentských i mimořádných koncertů a akcí (orchestrální cyklus Ti nejlepší, festival My Mime, Jazzové nádvoří, Prague Shakuhachi Festival, mezinárodní mistrovské kurzy Pražské klarinetové dny, každoroční „Koncert proti totalitě“, festival Nová generace, Bass 2016 Prague, Prague Junior Note ad.). Škola disponuje vlastním zvukovým a nahrávacím studiem, hudební a taneční knihovnou s fonotékou, cvičebnami a výcvikovými zařízeními v Berouně a Poněšicích.

HAMU je zřizovatelem Nadace HAMU, která podporuje zahraniční aktivity svých studentů. Některé katedry a pracoviště HAMU rovněž organizují mimořádné kurzy a semináře celoživotního vzdělávání.

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

Působí v našem městě od roku 1969. Už krátce po svém vzniku se stala pod taktovkou svého prvního šéfdirigenta Libora Peška předním českým orchestrálním tělesem (tehdy ještě pod názvem *Východočeský státní komorní orchestr*). Od září 2018 stál v čele orchestru po sedm sezon šéfdirigent Stanislav Vavřínek, v září 2025 se šéfovské funkce ujímá mezinárodně respektovaná osobnost Vahan Mardirossian. Filharmonie v Pardubicích pořádá tradiční abonentní cykly a další mimořádné koncerty, stále více se také zaměřuje na mladou i nejmladší generaci posluchačů. Pravidelným obohacením jejího repertoáru, v němž převažuje hudba klasicismu a dvacátého století, jsou také multižánrové a crossoverové projekty, které jsou důkazem, že kvalitní hudbu je možné provádět na špičkové úrovni napříč žánry a styly. Komorní filharmonie se prezentuje i v dalších městech Pardubického kraje a celé republiky. Pravidelně se účastní nejvýznamnějších festivalů v České republice, jakými jsou Mezinárodní hudební festival Pražské jaro, Smetanova Litomyšl, Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka, Mezinárodní hudební festival Český Krumlov a další. Vystupuje na prestižních evropských pódii (Concertgebouw v Amsterdamu, Festspielhaus v Salzburgu, Musikverein v Říde, Tonhalle v Curychu ad.), zavítala do USA a do Číny, absolvovala též tři turné po Japonsku. Pracuje s předními našimi i zahraničními dirigenty a sólisty, svou bohatou diskografií rozšiřuje stále o nové nahrávky na CD (*Brilliant Classics, Parma Recordings, Naxos a domácí ArcoDiva*).

PŘIPRAVUJEME

PARDUBICKÉ
HUDEBNÍ
JARO

ZAHAJOVACÍ KONCERT

Antonio Vivaldi

Koncert pro smyčce B dur RV 16

Koncert op. 3 č. 11 d moll

(Concerto grosso) RV 565

Koncert op. 3 č. 9 D dur RV 230

Koncert pro dvoje housle op. 3 č. 8 a moll RV 522

Le quattro stagioni (Čtvero ročních dob)

Accademia Bizantina

Alessandro Tampieri barokní housle

Pondělí 13. 4. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Prodej vstupenek v Turistickém informačním centru na tř. Míru 60 a online na

www.pardubickehudebnijaro.cz

PŘEDPLATNÉ NA ROK 2026/2027

Prodej abonmá bude probíhat online, případně osobně v Domě hudby v kanceláři předprodeje.

Stávající předplatitelé

25. 5. – 7. 6. 2026

8. 6. – 12. 6. 2026 – změny (pouze osobně)

Předplatné je stávajícím abonentům automaticky rezervováno do 7. 6. Neobnovená místa budou 8. 6. uvolněna do prodeje dalším abonentům.

Noví zájemci

15. 6. – 11. 9. 2026

Prodej v období 29. 6. – 31. 8. probíhá pouze online.

Ukončení prodeje

11. 9. ve 12.00 hodin

Elektronicky zakoupené abonmá

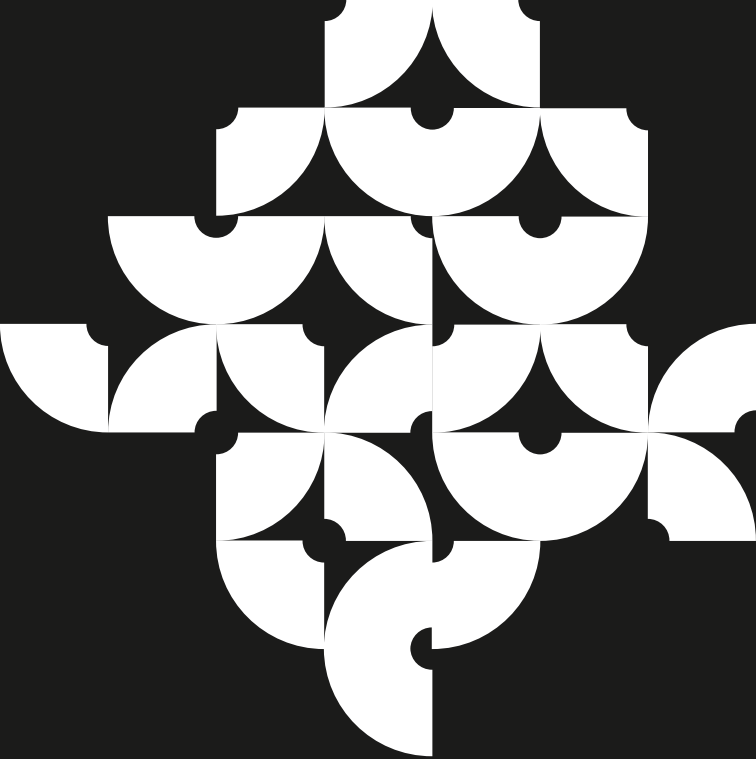
Můžete se prokazovat abonmá v mobilním zařízení, tištěnou papírovou kartou nebo plastovou abonentkou. Ta je pro žadatele k vyzvednutí v kanceláři předprodeje od 1. 9. do 11. 9. 2026 nebo v den prvního koncertu v předzáří Sukovy síně.

Klasika Plus.cz

PORTÁL
O KLASICKÉ HUDBĚ

...Váš vyladěný partner

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

Komorní filharmonie Pardubice děkuje za všechny finanční příspěvky Ministerstvu kultury České republiky, Pardubickému kraji, statutárnímu městu Pardubice a všem partnerům KFP, jakož i soukromým dárcům a mecenášům.

Partneři KFP

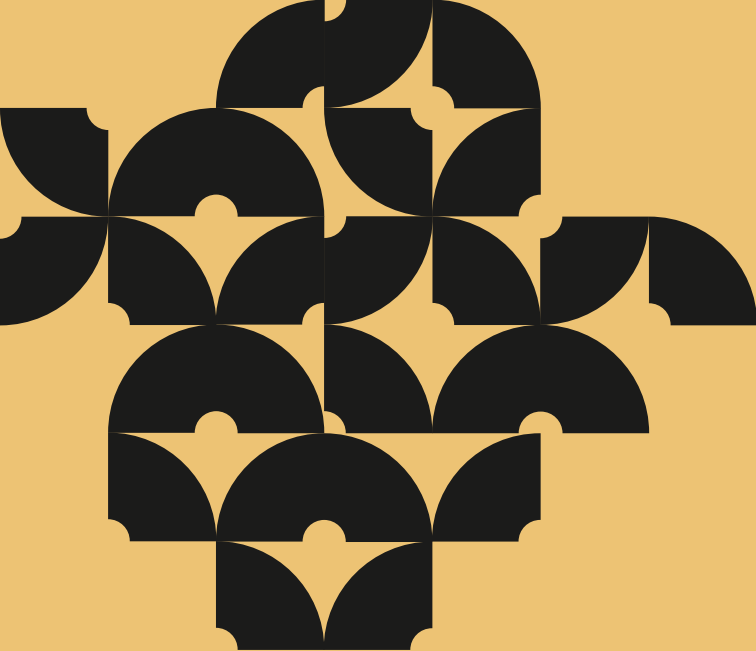

GRAND

Mediální partneři KFP

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

**DŮM HUDBY
SUKOVA TŘÍDA 1260
530 02 PARDUBICE**

TEL: +420 466 525 471 SEKRETARIÁT
TEL: +420 733 725 842 PŘEDPRODEJ

podatelna@kfpar.cz
www.kfpar.cz

Zřizovatelem Komorní
filharmonie je statutární
město Pardubice.

Koncerty se konají také za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky
a Pardubického kraje.

